

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 24. septembra 1915.

Št. 60.

Ofenziva proti Srbiji.

Avstrijske in nemške baterije obstreljujejo srbske postojanke.

Dunaj, 20. septembra. (Kor. ur.) Uradno se poroča:

Južnovzhodno bojišče.

Avstro-ogrške in nemške baterije so včeraj obstreljevale srbske postojanke na južnem bregu Save in Donave. Tudi trdnjava Belgrad je bila pod našim ognjem. V bližini izliva Drine so bili od naših čet srbski naprej pomaknjeni oddelki napadeni in uničeni.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Berolin, 20. septembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 20. septembra.

Nemška artiljerija je s severnega brega Donave začela boj proti srbskim postojankam južno od reke pri Smederevu. Sovražnik je bil pregnan in njegovo topovsko streljanje prisiljeno k molku. — Pri manjših bojih so nemške čete ujele nad 100 mož.

Najvišje armadno vodstvo.

Dunaj, 21. septembra. (Kor. ur.) Uradno se poroča:

Naša artiljerija je motila srbska utrjevalna dela ob spodnji Drini. Sicer nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Berolin, 21. septembra. Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 21. septembra.

Pri nemških četah se ni ničesar zgodilo.

Najvišje armadno vodstvo.

Boji pri Wilni in v Wolhiniji.

Ruska ofenziva v vzhodni Galiciji strta. — Ruska ofenziva v Wolhiniji. — Ruski poraz pri Wilni.

Rusi so v vzhodni Galiciji začeli ofenzivo z močnimi silami in številno artiljerijo. V kratkem času pa so se umaknili v vsej hitrici nazaj od Strype na Sereth. Njihova ofenziva v vzhodni Galiciji je torej končana. Zato so pa poizkusili z ofenzivo v Wolhiniji, kjer na črti vzhodno od trdnjave Luck ter med trdnjavo Dubno in ozemljem južnozapadno od Kremjeneca silovito, pa brezuspešno napadajo. Naši tam stoječi armadi poveljuje fcm. Puhalo. Križni ogenj naših baterij je razkropil tu nekaj sovražnih oddelkov, ki so se hoteli ustaviti na zapadnem bregu reke Ikve. Ruski armadi v vzhodni Galiciji poveljuje general Ivanov, ruskemu centru general Evert, severni ruski armadi pa general Ruskij, ki ga je car imenoval za namestnega vrhovnega poveljnika. Njegova armada pa je imela smolo. Nemška armada pod Eichornom je s posrečeno obkoljevalno akcijo pregnala Ruse iz Wilne, ki se umikajo severnovzhodno. S tem je za Ruse izgubljena važna železniška proga Dwinsk—Wilna—Baranowič, ki so jo Nemci na obeh straneh Wilne prekoračili. To je za Ruse zelo hud udarec in je severna ruska armada takorekoč ločena. Čete generalobersta von Eichhorn napredujejo z napadi severnozapadno in južnozapadno od Ošmijami (50 km južnovzhodno od Wilne), desno krilo je doseglo ozemlje vzhodno od Lide do zapadno od Nowogrodek.

Nemci zasedli Wilno.

Uradno poročilo pravi, da je Eichornova armada napravila obkoljevalni napad proti Wilni, ki je bil uspešen. Sovražnik je bil na celi bojni

črti prisiljen k umikanju. Močno utrjena Wilna je v nemški posesti. Sovražnika zasledujejo.

Dvinska in wilnska skupini ločeni.

Rotterdam, 20. sept. „Rječ“ piše: V sled akcije sovražne konjenice proti železniškemu čveterokotu Dwinsk—Polock—Molodečno—Wilna ste naši dwinska in wilnska skupina ločeni.

Ruska ofenziva ustavljena.

Milan, (Kor. ur.) „Corriere della Sera“ piše: Zdi se, da je ruska protiofenziva v vzhodni Galiciji, kljub krajevnim uspehom, nehala. Zdi se, da je namen protiofenzive, omogočiti napravo obrambnih črt v ozadju ali omogočiti umikanje severnih armad.

Vpoklic sibirske državne brambe.

Po poročilih listov iz Petrograda je bil odrejen tudi za azijske kore vpoklic vseh razredov državne brambe s cesarjevim odlokom.

Bitka pri Bovcu končana.

Italijani so pri Bovcu iznova poizkusili z napadom, pa tudi to pot brezuspešno in z velikanskimi izgubami. Njihovi napadi v pretečenem tednu so se popolnoma ponesrečili in je sedaj tam zopet mir; le sovražna artiljerija še strelja naprej. Na drugih delih primorske bojne črte so se vršili le topovski boji in manjše praske.

Na koroški bojni črti je 16. t. m. razvijala sovražna artiljerija živahno streljanje proti prostoru Trbiž. Dalekonosni topovi so obstreljevali ta kraj ter zlasti tamkajšnjo bolnišnico iz postojank blizu obmejnega sedla Somdogna, ki veže Zajzersko dolino Dogna. Odtedaj naprej se na koroški bojni črti ni ničesar bistvenega zgodilo.

Podlistek.

Nedelje večer.

Spisal Jos. Verhujak.

Na cesti sem došel starejšo ženo. Pozdravila sva se ter pričela razgovor, kot je navada med selskim ljudstvom.

Zapustiti sem jo že hotel, ko trči ravno z nogo ob kamen, da se je skoro prevrgla. Boleti jo je moralo, a rekla ni ničesar. Stopila je bolj na stran in če bi je ne bil opozoril, zdrknila bi bila v cestni jarek. Vprašam jo, če slabo vidi.

„Da.“

„Ste kratkovidni?“

„Ne.“

Kaj torej? Ni me toliko zanimala njena usoda, a koliko se ne vprašuje brez potrebe, in na deželi že prav nič ne zamerijo radovednosti.

„Na levem očesu sem popolnoma slepa, na desnem pa vidim ravno toliko, da hodim,“ mi odvrne.

Nesrečnica! Prosim jo, naj mi pove, kako da je tako oslepela.

Takoj je bila pripravljena in pričela je pripovedovati: „Pred devetimi leti sem imela še tako zdrave oči, kot jih imajo gospod. In tedaj je bilo, ko nekega jutra vstanem, da mi je ležala megla pred levim očesom. Teden dni je minulo, in nič ni bilo boljše. Napotila sem se v Celovec k dr. P. Zdravnik mi je dal neko vodo za oči. Par dni sem upala, da bo boljše, a kako sem se ustrašila, ko zapazim, da je prešla bolezen tudi na desno oko.“

Hitela sem zopet v mesto. Zdravnik oči pogleda ter pravi: Na levem očesu ste popolnoma oslepeli, ni več pomoči; desno pa rešite samo tedaj, če se takoj odpravite v bolnišnico in se pustite operirati.

Srečno sem prestala operacijo, in zdravo je bilo oko. Tedaj mi je brizgala vsak večer strežnica v oko neko tekočino. Nekega večera izostane in mesto nje pride mlajša, da oskrbi ta posel.

Ko se drugo jutro prebudim, je vladala gosta tema okrog mene. Vprašam tovarišico, če se še nič ne dani. Seveda že dolgo. A jaz nisem videla ničesar.

Pozneje so me peljali k viziti. Takoj opazi zdravnik, da me vodijo. Vpraša zakaj, in že je stal pri meni ter mi pogleda v oko. Prestrašen zavpije: Oko je zastrupljeno.

Nerodna strežnica je morala takoj zapustiti službo. Z napačno tekočino mi je zastrupila oko. Rezali so mi še enkrat zenico in danes vsaj vidim še toliko, da razločujem moža od ženske.“

Molčala je nekaj časa, potem pa se obrne k meni, in videl sem solze v njenih očeh, ko mi poreče: „Vi, gospod, vi pač ne veste, kaj se pravi šlep biti. A dala bi vse, kar imam, noč in dan bi delala in trpela, da bi le videla zopet božji svet. Ravno danes, kako lepo mora tu okrog mene biti.“

Zjokala se je. Rad bi jo tolažil, a kako? Z besedami? Življenje človeško, kako si po ceni, usoda človeška, kako težka si vendar ...

Dospela sva medtem na višino brega. Pred nama se je lesketalo Vrbsko jezero v večernem

svitu. Za zahodnimi gorami se je ravno poslavljalo solnce v neizrazito lepih barvah.

Poslovil sem se od nesrečne žene. Tavalala je dalje na svoj dom; pred menoj pa je ležala slika z raja. Zatopljen sem zrl v to čudo stvarstva in tedaj sem zamežal za trenotek, da bi poizkusil razumeti usodo odhajajoče žene.

Da, neizmerno srečen človek, ker vidi. A kdo se zaveda te sreče? In vendar, kako lahko se izgubi vid, tudi nepričakovano naglo! Slišal sem pred kratkim o možu, ki se je močno prestrašil in zbog tega oslepel.

Vračajoč se v župnišče mi je prišla na misel povest o materi in njenem slepem sinu. Edina želja tega fanta je bila, da bi mu dal ljubi Bog le za hip luč oči, da bi le enkrat videl svojo mater.

Isti večer sem bral pri Alban Stolzju še to-le: Večina katoličanov, tudi vernih, je slepa na duši, ker ne vidi, da žari nad nami in med nami veličastno solnce. Samo en narod na svetu je to solnce občutil v vsej njegovi krasoti in se utopil s čudovitim plamenom svojega duha v globočine božanske skrivnosti presvetega zakramenta. In ta narod so Španci.

Slepici na duši in slepci na očeh! Kateri so nesrečnejši? Zadnji pač ne gledajo več zemeljskega solnca, a zato jim še lahko vedno sveti drugo solnce, ki sije tisočkrat lepše in toplejše od zemeljskega. Cor, sole puro, purius ... Srce, čistejše od čistega solnca, jih ogreva nemoteno od svetne minljivosti z ognjem večne ljubezni.

To je velika, a tudi edina tolažba za vse, ki so izgubili luč oči. V sedanji vojni jih je že mnogo oslepelo.

Na Tirolskem vsled pojavljajočega se mraza ponehavajo večje akcije sovražnika in se vršijo manjši boji. Na južnem Tirolskem so naši najtežji topovi začeli streljati proti vasem, ki so od sovražnika zasedene, in proti njegovim postojankam in baterijam v prostoru Seravalle (severno od Ale). Pred našo obmejno postojanko na Costonu (planota pri Vielgereuth) so bili Italijani kakor vedno odbiti. S sovražnega dvokrovnega letala je metal metalec na Trient prav otročje letake izpod peresa poročnika d'Annunzio.

Lep uspeh na Karnsko-julijski črti.

Iz vojnega častnikarskega urada se poroča: 14. t. m. je na Karnsko-julijski bojni črti prinesel velik uspeh. Posrečilo se je po šesturnem boju na bojni črti čvetero kilometrov zavzeti sovražne postojanke na višini. Findenigkofel in Cima de Puartis so od 14. t. m. opoldne v posesti naših čet. Zelo močno utrjene postojanke so bile od začetka vojne v posesti sovražnika. Medtem ko odnaša sovražnik v neprestanih napadih na različnih delih bojne črte vedno le krvave glave in se vsi njegovi napadi vedno z najhujšimi izgubami ponesrečijo, je en sam dan, ko smo na enem mestu bojne črte prešli k napadu, takoj prinesel popoln uspeh. Naše izgube pri tem boju so bile nad vse pričakovane male.

Dne 14. septembra popoldne je sovražnik po zelo hudi artiljerijski pripravi iz vseh kalibrov še enkrat poizkusil napad na našo postojanko na Vršiču. Napad je delil usodo vseh prejšnjih. Ob velikih izgubah se je v našem ognju ponesrečil.

Z Balkana.

Bolgarija pred odločitvijo.

Pozornost evropske javnosti se sedaj obrača zopet na Balkan, ki se počasi pripravlja na odločitev. Središče vsega zanimanja je pa na Balkanu sedaj Bolgarija. Neoficielna, zato pa tudi nezanesljiva poročila z Balkana so že naznanjala, da se je Bolgarija že odločila in podpisala bolgarsko-turško pogodbo; toda oficijelnega potrdila še dosedaj ni, iz oficijelnih izjav je temveč sklepati, da se Bolgarija še ni odločila. Pravzaprav se je Bolgarija že odločila, toda ta odločitev obstoji le v cilju, ki ga zasleduje Bolgarija, to je v združitvi vseh Bolgarov; kako pa hoče Bolgarija to doseči je še vedno uganka. Ministrski predsednik Radoslavov je izjavil, da Bolgarija poseže po orožju, da dobi Macedonijo. V tem so pač vsi Bolgari edini; nejasno pa je še, ali hoče Bolgarija z orožjem vkorakati v Macedonijo in jo zasedeti, ali pa, kar je manj verjetno, pa ni izključeno, udeležiti se vojne z smislu zahtev čveterozveze, ki ji ponuja Macedonijo kot nagrado za poseg v vojno na njeni strani.

Po „Kölnische Zeitung“ razglasa „Giornale d'Italia“, da čveterozveza želi poseg Bolgarije v vojno, centralni sili pa želijo le, da ostane Bolgarija nevtralna. Če se bolgarske zahteve po združitvi vseh Bolgarov ne dosežejo, bo Bolgarija zagrabila za orožje. Če pa doseže združitev vseh Bolgarov, da je pripravljena začeti vojno.

To se pravi z drugimi besedami, da se Bolgarija dejansko še ni odločila. Da pa misli prav resno, je dokazala s tem, da je vpoklicala rekrute in prostovoljce, macedonsko prostovoljno deželno brambo, ki bo štela nad 15.000 mož.

Isto lice, kakor oficijelna politika, je kazalo tudi narodno slavlje v Sofiji dne 19. septembra v spomin na tridestletnico združenja nekdanjega vzhodnorumelskega ozemlja s severno Bolgarijo. Manifestacije naroda so se vršile pred mavzolejem Aleksandra Batenberga, ki je bil žrtev ruske politike, pa tudi pred velikim spomenikom carja osvoboditelja, ki ga je postavil bolgarski narod. Morda bo na Bolgarijo uplivala tudi naša nova ofenziva zoper Srbijo in bo pospešila njeno odločitev v prilog Avstro-Ogrske in Nemčije.

Kakšno stališče zavzema v Bolgariji narod, oziroma njegovi voditelji?

Bolgarska brzjojavna agentura poroča z dne 17. septembra: Ker so voditelji opozicije izrazili željo, govoriti s kraljem, da mu obrazložijo svoje misli o položaju, jih je danes kralj sprejel v skupni avdijenci. Navzoči so bili Malinov, Gešov, Danev, Tzanov in Stampolisky, zadnja dva kot zastopnika radikalcev in agrarne stranke. Socialisti se niso pridružili. Nadalje poroča ista agentura z istega dne: O sporočeni avdijenci voditeljev bolgarske opozicije pri kralju, pri kateri avdijenci je bil navzoč tudi prestolonaslednik, je poslala opozicija časopisom obvestilo, v katerem pravi med drugim: Vsak voditelj je razložil svoje stališče glede vladne politike in zahteval, da se skliče narodno sobranje ter sestavi širše koncentracijsko ministerstvo, zato da se tako izogne morebitnim pustolovščinam, ki bi

bile nasprotne čustvom in interesom naroda in bi imele usodepolne posledice za deželo. Kralj je vzel izjave opozicionalnih voditeljev na znanje in izjavil, da bo zadevo izročil ministrskemu predsedniku.

Za Ohridsko jezero.

„Novoje Vremja“ poroča, da je Srbija sicer pripravljena izročiti Bolgariji tudi Bitolj, da pa hoče od Macedonije obdržati ozemlje zapadno od tega kraja, torej pred vsem Ohridsko jezero in okolico; to pa zato, da bi še v naprej mejile v Macedoniji Grška in Srbija in bi Srbija preko Grške ohranila zvezo z Egejskim morjem. Bolgari pa, ki jim je obljubljena cela Macedonija, se nočejo odreči Ohridskemu okraju.

Narodna slavnost v Sofiji.

Sofija, 19. septembra. „Agence Bulgare“: Bolgarski narod slavi, danes 30. obletnico združenja nekdanjega vzhodnorumelskega ozemlja s severno Bolgarijo, kar je bila prva etapa na potu k uresničenju narodnega zedinjenja. Obletnica se v celi deželi slavnostno praznuje. V Sofiji se je začela slovesnost s cerkveno ceremonijo na trgu pred kraljevsko palačo ob navzočnosti članov kraljevske rodbine, ministrov, javnih osebnosti in velikanske množice. Po ceremoniji je bil velikansk obhod z zastavami po mestu. V sprevedu so šli tudi veterani srbsko-bolgarske vojne, katerim je sledila legija dijakov. Spreved se je ustavil pred spomenikom Levskega, enega apostolov bolgarske svobode, pred mavzolejem kneza Aleksandra Battenberga, junaka iz l. 1885., in pred spomenikom carja-osvoboditelja. Prebivalstvo je spreved slovesno pozdravljalo. Popoldne so bile ljudske veselice. Zvečer je mestni zastop priredil banket, ki so se ga udeležile vse oficijelne osebnosti. Telegrami iz province javljajo, da vlada veliko navdušenje v celi deželi, ki se zaveda pomena današnje slavnosti.

Če prodremo skozi Srbijo.

„Kölnische Ztg.“ poroča z italijanske meje: O pogovoru, ki ga je imel zastopnik lista „Corriere della Sera“ v Sofiji z voditelji opozicije, Malinovom, Genadijevom in Gešovom, je nadalje znano. Malinov je izjavil, da bi v slučaju, če nemško-avstro-ogrške čete zmagoslavno prodrejo Srbijo, Bolgarija rada ali nerada morala pustiti prehod na Turško. Rusija bi potem vsekako na obali Črnega morja izkrcala čete, in Bolgarija bi tako postala boljše tujih armad. Več kakor prehoda bi Bolgarija centralnim silam ne mogla dovoliti, ker je izključeno, da bi se bolgarska armada bojevala kdaj proti Rusiji. Genadijev je rekel, da vsi Bolgari, naj pripadajo h katerikoli stranki, brezpogojno zahtevajo odstop Macedonije in da se takoj zasede. Zato da Srbija ne bo voljna in čveterozveza da ne bo imela namena, prisiliti jih. Bodočnost bo odločila. Enako se je izrazil Gešov.

Raznoterosti iz vojne.

Avtrijski poslanik odpoklican.

London. (Kor. ur.) Reuterjev urad poroča iz Washingtona: Ko je amerikanski poslanik na Dunaju izročil noto, v kateri se prosi za odpoklic poslanika Dumba, je dobil odgovor, da bo poslanik Dumba odpoklican na posvet.

Car odloži vrhovno poveljstvo?

Štokholm, 20. sept. Po petrograjskih vesteh se pričakuje, da bo v najkrajšem času izročil car vrhovno poveljstvo generalu Ruskemu. Petrograjsko časopisje pripravlja na to, češ da je navzočnost carja pri vladni mizi politično potrebna.

Japonske tovarne za Ruse.

Pariz. (Kor. ur.) „Tempsov“ sotrudnik v Petrogradu poroča: Japonski vojni minister je sklenil, uporabiti 1200 tovarn s kakimi 100.000 delavci za izdelavo naročenega vojnega materijala za Rusijo. Japonska vlada se razen tega peča z načrtom, ustanoviti novo tovarno za puške, ki naj bi tudi zalagala Ruse z vojnimi potrebščinami.

Splošna vojaška služba na Angleškem.

London, 20. sept. (Kor. ur.) Lloyd George objavlja izjavo, da vlada uvideva potrebo, da je treba deželi naložiti službeno dolžnost, ker številke kažejo, da je ta sila v varstvo Evrope proti zmagi vojaškega despotizma potrebna. Nihče se ne bo, kolikor more videti, temu siljenju zoperstavljal. Če bi bil kak mož, bi se ustavljali delavci. Le če Angleška napne vse svoje sile, more zmagati.

Izjave delavskih voditeljev.

London, 20. sept. (Kor. ur.) Član delavske stranke Thomas je izrazil v nekem govoru v

Deptford svoje mnenje, da bo Kičener tudi vbo- doče dobil dovolj rekrutov, kakor jih je dobil do- sedaj. Deželi naj se da dovolj priložnosti, da dokaže, da sistem prostovoljcev ni bil napačen. Član delavske stranke Thorn je rekel v nekem govoru v Leicester, da če je nemogoče, s siste- mom prostovoljcev dobiti dovolj ljudi, bodo po drugih pripomočkih segli. Tudi vodja delavske stranke Hodge, je rekel: Če je službena dolžnost edina možnost, poraziti Nemce, bi delavska stranka glasovala za službeno dolžnost. Širše plasti naroda na Angleškem so o tem prepričane, da se mora vojna do končne odločitve izvojevati, že Nemcem na ljubo, ki niso prost narod. Pogajanja med Lloyd Georgeom in strokovnimi društvi bi imeli za posledico, da bi na spomlad bil vsakdo na Angleškem, ki sedaj še ni izvežban, oborožen in da bi potem velikanska zaloga municije bila pripravljena za uničevalen udarec.

izbrano se je obneslo za vojake v vojski in
sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gihtu, influenci,
prsni, vratni in bolesti v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. capsici
compos.

Nadomestilo
za **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica kron. — 20, 1'00, 2'—

Dobiva se v lekarnah ali direktno
v Dr. Richter-ja lekarni „Pri zlatem levu“,
Praga, I., Elizabetna cesta 6.

Dnevno raspošiljanje.

Iz bojev za goriško območje.

(Iz pisma bojevnika ob Soči.)

23./6. 1915.

Dragi mi tovariš!

Lahko si misliš, kako me razveseli vsaka, tudi najmanjša vest iz ljubega mi Korotana. Pred menoj leži Tvoja ljuba mi dopisnica, ki — razumljivo je to — obstoja iz samih vprašanj.

Morebiti Te bo zanimalo, kako da tukaj stvari stoje. Italijani so nam bili presneto blizu, onkraj Soče so bile njih „trincee“ (strelski jarki), začel se je koncert, in tudi najnižji bas je bil zastopan, To je trajalo kakih 8 do 10 dni. Zrakoplovi so se kar gnetli nad nami, a le malo, vsaj razmeroma malo metali bombe. Granate in šrapneli so eksplodirali nad mestom,

krogle so se vsipale na mesto, a kar na enkrat je vse utihnilo. Italijan se je skrtil za hribe in izgubil korajžo. Sicer strelja vsak dan, tudi granate padajo v bližino vojašnice, a to le tako bolj boječ.

Patrujirali smo tudi mi na

Parkrat sem bil tudi jaz tam.

Lahko pravim, da sem že gledal smrti v oči. Ko bi le prišla enkrat za par uric skupaj, vsaj za eno urico. To bi nama hitro potekla! A tukaj večno-stara grozeča pesem kanonov, včasih bolj, včasih manj, a ne neha nikoli. — Izgube pa imajo Italijani, da bodo pomnili one boje pri Plaveh in pri goriškem območju. Nestrpljivo pričakujem Tvojega pisma. V trdnem upanju, da se po tej vojski zmagoslavno snideva, Te pozdravljam iz paradiža ob Soči Tvoj F. U.

28./6.

Zadnje dni živahno obstreljujejo mesto, pač iz same jeze, da Dalmatinci niso tako kot oni. So bili razburljivi dnevi, a hvala Bogu, danes še ni bilo nobenega pozdrava. Zato pa govorijo naše baterije!

5./7.

Sem hvala Bogu zdrav in še — cel. A lahko bi bilo že drugače. Nisem več na prejšnjem kraju — a še vedno v G.

Tu se godijo velike reči in mi smemo biti priče vsega. Dalmatinci se vrlo držijo. Vsa čast jim! A Italijan napenja vse sile. Če bi mu le kmalu pošle! Naš položaj prej ko slej izvrsten! Pozdrave!

15./7.

Zdaj se zopet nekaj pripravlja. Zrakoplovi nas zopet bolj pogosto obiščejo, to je vedno znamenje za „slabo vreme“, in zopet začno padati na južnozpadni del mesta težki pozdravi,

Počasi in počasi se valijo italijanske rezerve proti predmostju, še nekaj dni, morebiti že jutri se bo začela druga bitka. Dobro! Pridite! Težko vas čakajo tudi naše čete.

Dnevne vesti.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so g. Franc Posautz, kaplan v Trgu, v Celovec; g. Ignacij Muri, kaplan na Jezerskem, v Pliberk, in gospod Ivan Hornböck, kaplan v Spod. Dravogradu, kot administrator na Jezersko.

Duhovne vaje za duhovnike. Duhovnih vaj od 13. do 16. t. m. so se udeležili sledeči čč. gg.: Stolni sholastik dr. Jožef Somer; stolni kanonik Jan. K. Vidovic; častni kanonik, dekan in mestni župnik Henrik Angerer; dekan Janez Unterluggauer, mestni župnik iz Št. Lenarta v Lab. dol. dekan Janez K. Harter iz Št. Štefana na Krappfeldu; prošt Viljem Wester iz Krajga; o. Rupert Amma O. S. B., špiritual v Krškem; župnika: Št. Bayer iz Grabštanja in Franc Ser. Božič iz Št. Danijela nad Pliberkom; urednik dr. Jan. Dillinger iz Celovca; kaplan Karol Fellner iz Stalla, Belanski dol; župnika: Leopold Hank iz Kirchbacha in Leopold Hödl iz Št. Ulriha pri Trgu; katehet na meščanski šoli Henrik Hopfgartner iz Volšperga; župnika: Ivan Jandl iz Glanhofena in Florijan Joham iz Radlacha; kaplan mestne župnije Ivan Kienberger iz Št. Vida ob Glini; upravitelj Tomo Köraus iz Šmohorja; kaplan Ignacij Malej od Device Marije na jezeru; župnika: Miroslav Malgaj iz Čajnc in Valentin Marklet iz Holz-a; katehet Filemon Moll iz Gospa Svete; župniki: Ivan Neubauer od Sv. Trojice ob Gray-u, Anton Patterer iz Twenga in Andrej Raidl iz Obermillstatta; kaplan Oton Rainer iz nadžupnije v Millstattu; župnik Josip Rescher iz Št. Petra pri Reichenfelsu; katehet meščanske šole Alojzij Schader iz Celovca; župnika: Franc Schenk iz Št. Petra pri Grabštanju in Valentin Schittelkopf iz Št. Janža na Mostiču; upravitelj Seraf Steindler iz Grafendorfa v Zilski dolini; župniki: Matija Streit iz Tiffena, Simen Sulzer iz Gornjega Dravograda in Rok Tojnko iz Timenice; kn. šk. dvorni kaplan Andrej Truppe iz Celovca; župnik Franc Uranšek iz Žvabeka; kanonik Matej Weiß iz Gospa Svete. Skupaj torej 37 gospodov; pri prejšnjih treh duhovnih vajah jih je bilo 64, v celem torej 101.

Iz lavantinske škofije. Cesar je imenoval vlč. g. kn. šk. dvornega kaplana dr. Ivana Tomažiča za kanonika stolnega kapitljna lavantinskega.

Vojaški dopusti za jesensko žetev. „Reichspost“ poroča, da je ministrski predsednik grof Stürgkh sporočil neki deputaciji v zadevi vojaških dopustov za jesensko setev in pridelitve črnovojniki mlinskim podjetjem: C. in kr. vojno ministrstvo je v sporazumu z domobranskim upoštevalo navedene vzroke glede jesenske setve in sicer z odredbo, da morejo vojaške osebe pod gotovimi pogoji v svrhu jesenske setve dobiti dopusta 14 dni, eventualno tri tedne, oziroma se morejo do treh mesecev od vojaške in črnovojniške službe oprostiti. Glede oprostitve mlinarskega osebja je dobila osrednja pisarna združenih zvez mlinov v Avstriji že 11. avg. nalog, da se poskrbi pri pristojnem vojaškem poveljništvu za odpust neobhodno potrebnih uradnikov, predelavcev in delavcev v mlinskem podjetju potom političnih okrajnih oblasti.

General Puhalo odlikovan. Cesar Viljem je podelil armadnemu poveljniku fcm. Pavlu pl. Puhalu od Brloga red železnega križa 1. razreda. Fcm. Pavel pl. Puhalo je sin hrvatske Like, rojen v Brlogu pri Otočcu. Po vzgledu svojih prednikov se je tudi on posvetil cesarski službi.

Italijanski ujetniki. Dne 20. t. m. so s posebnim vlakom pripeljali v Celovec 140 ranjenih italijanskih vojnih ujetnikov, med katerimi je bilo 13 hudo ranjenih.

Na vprašanja o vojnih ujetnikih odgovarja sedaj izključno le deželna zveza Rdečega križa. Taka vprašanja o vojaških osebah, ki so na Koroško pristojne ali vsaj pripadajo koroškemu polku, se naj torej naslavljajo le na deželni in ženski pomožni odbor Rdečega križa za Koroško v Celovcu, Gartengasse 3. Zavoljo pogoste enakosti imena je treba vsakokrat navesti razen pisnega in krstnega imena tudi polk, pododdelek, rojstno leto, rojstni kraj, pristojno občino, čas zadnjega poročila in bojišče, na katerem se je nahajal.

Novi bolgarski predpisi za potne liste. Kraljeva bolgarska vlada je odredila, da morajo vbodoče zaenkrat imeti potni listi tujcev pri potovanjih v Bolgarijo fotografije imetnikov in da morajo biti potrjeni (vidirani) od kakega bolgarskega poslanstva, oziroma od kakega bolgarskega konzulata. Na to odredbo se opozarjajo osebe, ki mislijo potovati v Bolgarijo.

„V znamenju zlatega klasa.“ Povodom te akcije, ki se bo izvedla tudi na Koroškem, se bodo prodajali znaki, predstavljajoči zlat klas z napisom: „Zlati klas, reši nas 1915“. Pričakujemo namreč, da pridejo tudi na Koroškem v promet ti znaki s slovenskim napisom, kakor se prodajajo že na Štajerskem in drugod. Saj so se v ta na-

men napravili tudi s slovenskim napisom. Ker je od čistega dobička namenjen en del za vojno oskrbo na Koroškem, se kupovanje teh znakov najtopleje priporoča.

„Zarjan“ padel. V hudih bojih ob Dnjestru je padel dne 4. sept. praporščak Pavel Rupnik, starešina slovenskega katoliškega akademičnega društva „Zarja“ v Gradcu. Dobil je strel v glavo in bil takoj mrtev. Pokojni je bil vnet organizator.

Kakor buče iz panja. G. dr. Fr. Kotnik piše našemu uredniku: Kakor Ti bo že znano, sem marširal proti Lahu in sem na cilju. Godi se mi dobro. Naše pozicije so skoraj vse na laških tleh, najvišje nad metrov. Imam tudi precej rojakov iz Podjune in Roža. Vsi smo dobre volje. Zadnjič je naša artiljerija imenitno streljala na Lahe. Kakor buče iz panja, tako so leteli izza svojih okopov nazaj. Srčno pozdravljen Ti in vsi prijatelji in znanci.

Pravnik Janko Koser padel. Dne 3. t. m. je padel na severnem bojišču rezervni poročnik cand. iur. Janko Koser, poveljnik oddelka strojnih pušk, doma iz Juršincev pri Ptuj. Bil je soustanovitelj slov. katol. akademičnega društva „Dan“ v Pragi. Bil je izredno delaven, vzoren organizator katoliškega dijaštva. N. p. v. m.!

Naši junaki. Za junaški čin ob Dnjestru, ko je 87. pešpolk prvi prodr ruskim postojankom, je bilo 15. septembra pred zbranim polkom odlikovanih 268 mož: 23 s srebrno hrabrostno svetinjo prve vrste, 68 s srebrno hrabrostno svetinjo druge vrste, 103 z bronasto hrabrostno svetinjo, 74 s pohvalo zbornega poveljstva.

Efektna loterija „Slovenske Straže“ v Ljubljani v podporo revnim otrokom. Vsem Slovencem in Slovenkam! Žrebanje velike loterije „Slovenske Straže“ se nepreklicno vrši v torek, dne 26. oktobra t. l. Dober mesec imamo torej samo do žrebanja. Vsi naši darovi naj se zato v tem mesecu z največjo požrtvovalnostjo osredotočijo na to loterijo, ki je namenjena v podporo revnim otrokom ter vdovam in sirotam padlih vojakov in invalidom. Čim lepši bo uspeh te loterije, več bodo dobili tudi naši slepci. Loterija obsega 1715 dobitkov v skupni vrednosti 20.000 K. Glavni dobiček v vrednosti 5000 kron. Srečka samo 1 K. Ali je treba še kaj priporočilnih besedi? Sramota bi bila za Slovence, ako bi sami ne pojmlili velikega pomena in plemenitega namena te loterije. Zato takoj pišite po srečke na loterijo „Slovenske Straže“ v Ljubljano. Zahtevajte povsod takoj srečke „Slovenske Straže“! Naberite takoj po kronah med znanci in znankami za srečke in naročite na skupni naslov več srečk skupno. Kdor za dom ima srcé — naj ima zanj tudi dejanja. Do 26. oktobra delajmo vsi za loterijo „Slovenske Straže“! Sijajen uspeh loterije „Slovenske Straže“ naj briše narodu solzé!

V duhu časa? Nemški listi objavljajo: „Kakor se poroča, namerava Reichsbund deutscher Postler izdati za novo leto 1916 za gospode pismonoše poštno knjižico, ki naj po vsebini in obliki odgovarja narodnim in umetniškim zahtevam in v duhu časa nemško posebnost (Eigenart) spravi do boljše veljave, kakor se je to dosedaj na tem polju zgodilo.“ — Čisto skromno si dovolimo k temu pripomniti, da je v „duhu sedanjega časa“ le, izogibati se vsemu, kar bi motilo narodno sporazumnost in skupno delovanje v blagor domovine. Vojaki na bojišču nam dajo lep vzgled, naj bi ga posnemali v ozadju tisti, ki ne gledajo vsak dan smrti v oči v brambi za skupno domovino, kateri pripadamo in za katero se borimo vsi avstrijski narodi.

Iz pisem naših vojakov. Laška fronta 10./9. 1915. Dragi župnik! Iz srca Vas pozdravljam. Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo kartico. Prav močno me je razveselila, ob enem pa me je globoko v srce zbudila žalostna vest o Štefanovem učitelju. Zares žalostno. Najboljši verni in narodni mladeniči dajejo življenje za domovino. Tako me je to ranilo, da mi ne gre iz glave. Saj so srečni vsi, vživali bodo večno rajsko veselje. Dragi župnik! Dosedaj sem še pri zdravju in še prav veselega srca sem tukaj na tem skalovju. Samo pet dni je bilo grozno; pa minuli so, da sem še pri življenju. Frčale so kroglice neznansko. Mimo mašne knjižice, ki jo imam na prsih, so letele. In zadela je ena obleko, trupla se pa še ni nobena dotaknila. Bili smo brez hrane, brez vode pet dni in vročina neznanska, pa sem z božjo pomočjo vse tako voljno prenašal, da sel bil v teh groznih dneh še veselega srca. Ljubi župnik! Povem Vam, da še nikdar nisem tako z veseljem prenašal trpljenja kakor to vojsko. Se ga človek navadi kakor kake dobrote. Pomislite, noč in dan na prostem, na goli sivi skali čuti neprenehoma! Samo zato me tudi jako boli srce, ko je eno svetišče gorelo celo noč. Dragi župnik! Tudi Vi doma ne obupajte in ne nehajte moliti in prositi za ljubi mir in moliti, da spoznajo, da

20./7.

Dobro se mi godi. A Italijanom tam pred mestom se godi bore slabo. Že tretji dan je, odkar se je začel ta pretresujoči koncert, a tudi se že čuti uspeh. Ujetnikov se kar tare. V mestu smo do zdaj še precej varni, vsaj nam se še ni zgodilo ničesar.

19./7.

Med tem, ko ti pišem tole pismo, se bije onkraj Soče zopet odločilen boj, hujski in silnejši se mi zdi, ko prve dni t. m. Tudi prižvižgajo včasih sem v mesto nekatere granate, a veliko jih to pot ni.

Neprenehoma drdrajo strojne puške in prasketajo infanterijske puške zdaj brez prenehanja že dva dni.

Zdaj se nahajam v rezervni bolnišnici tu v Gorici in imam upanje, da jo bom preje zapustil, predno dobiš Ti tole pismo.

In glej,

ti moške so naša najboljša armada, boreča se v sveti jezi proti neprijatelju — verolomnemu. Ti Dalmatinci stoje kot živa skala trdnější nego Karavanke in vrhovi Karnije. Lahko bi se bližali zdaj že koncu tega žalostnega klanja, če bi zavratni Italijan ne bil utaknil svojega nosu v ta evropski koncert. Torej je naša jeza res velika in so se o tem Italijani tudi že sami mogli pričati.

A dozdej bodi mi prisrčno pozdravljen in krepko ti kličem izza groma kanonov: Na svidenje, kmalu na svidenje!

28./7.

Priloženo temu pismu Ti pošljem zadnjo številko „Novega časa“ iz Gorice. Najdalje je še ta časnik vzdržal v Gorici, a zdaj so tudi njega pregnale granate. Morda Te bo zanimal, a vsekak naj Ti bo spomin na težke čase, ki jih ima preživeti naše mesto vrtov. Upajmo, da to ni zadnja številka, ampak da bo po vojski v novem času „Novi čas“ zopet začel izhajati.

Če imam časa, se kaj rad domislim Vas, ki še vživite dni brez večjega razburjenja. Ravno zdaj, ko Ti pišem, žvižgajo zopet granate čez moj „Wachtzimmer“

— bi se zdaj že po-

biral tam nekje za Padom.

Druga bitka ob Soči se lahko smatra že za končano. Naša fronta ni trpela nikjer, naše čete stojijo tam, kamor so se postavile v zadnjih dneh maja. Na doberdopski planoti so se bili sicer tudi danes ponoči hudi boji, a tu v tem oddelku fronte, ki ga lahko pregledam, vlada že od večeraj mir, to se pravi, tu ni velikih bojov. Artiljerija še govori, posebno se oglašja naša. Druga bitka je bila zopet nov dokaz, da soška fronta stoji neomahljivo in da se Italijanom zastoj cedijo sline po naši lepi Gorici.

Tukaj v mestu je postalo že zelo pusto in in dolgočasno. Civilistov je komaj ena desetina v mestu, posebno zdaj med drugo bitko, ko se je mesto malo bolj živahno obstreljevalo, se jih je veliko izselilo. Prevlada „Feldgrau“.

Trikrat sem moral prekiniti pisanje. Vzrok: italijanske granate. Pozdravljen!

**Steckenpferd-
Mijnomlečnato mlo**

slej ko prej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 1 K se dobiva povsod.

je večni Bog nad nami. Z Bogom in Marijo pozdravljam Vas še enkrat veselega srca. F. P. (Je zelo izvrsten, veren in naroden mladenič.)

15./9. 1915.

Dragi župnik! Gotovo ste že sprejeli moje pismo. Jaz pač noč in dan mislim na Vas v tej skali. Zdaj imamo zopet boljše. Sem le ponoči na prostem in podnevi smem zlezti v vsekano skalnato luknjo in smem čeli dan spati v tej luknji kakor lisica. Tudi imam sedaj že streho nad luknjo. Pa tudi hrane že dobivamo več, tudi vina dobivamo že in špeha in sira in dobro kavo. Sedaj se res ne moremo več veliko pritožiti. Ljubi Bog je videl vse trpljenje in je polajšal. Z udanim pozdravom iz skalnate luknje. F. P.

28.8. 1915.

Prisrčne Vas pozdravljam in se tudi lepo zahvaljujem za karto, katero sem danes dobil. Če pridete do mojih starišev, jim izročite lepe pozdrave. Mislim, da ste vsi pri najboljšem zdravju, kakor hvala Bogu sem tudi jaz. Minule dni od 15. do 28. avg. smo doživeli pet napadov. Napadal je Lah in je mislil nas in naš bližnji regiment z močnim streljanjem pregnati. Mislili smo, da bo med napadom vse skupaj pobil. Ob koncu pa je moral Lah še na planini ostaniti, kjer je bil prej. Nekega našega vojaka iz bližnjega regimenta so vjeli in ga obesili, da smo mi mogli videti, ko je visel. V teh dneh, kar pa z nami ni imel opraviti, je napadal tudi na levi in na desni strani naše fronte, in povsod je smel iti nazaj na svoj prostor. Še enkrat prisrčen pozdrav! M. L.

Z ruskega bojišča, dne 11. septembra 1915. Veleccenjeni gospod župnik! Za karto, katero sem z veseljem prejel, se Vam prav lepo zahvalim. Pesem je nam prav znana in smo jo takoj zapeli (neka narodna iz Roža, op. pisca), ker nas je več koroških Slovencev, tudi iz Roža. Mi se imamo prav dobro sploh, ker so naši sovražniki že precej obnemogli, posebno lušno se imamo, če dobimo kaj vina (kakor se vidi, v pravi vojski „sveta vojska“ ima le dotlej prijatelje, dokler ni kaj pijače, op. pisca), katero nas malo okrepča, in potem gre že spet naprej. Kaj pa je še novega doma? Želim vse najboljše in da bi se kmalu videli. Ko bode vse pomirjeno, pridemo domov. Zdaj smo že dosti poizkusili po svetu. Pozdravljam Vas Vaš udani V. M.

Borovlje. (Žalostno poročilo) je dobil Primož Obilčnik, tovarniški delavec v Podljubelju. Neki tovariš mu naznanja, da je njegov edini sin Jože Obilčnik, star 19 let, umrl na italijanskem bojišču junaške smrti. Komaj se je izučil svojega črevljarskega obrta, ga je poklical cesar pod vojno zastavo, pod katero mu je vojska pretrgala nit življenja. Žalujoči rodbini izrekamo iskreno sožalje!

Obirsko. (Dekle — ustreljeno.) V Obirskem grabnu se je zgodila v nedeljo, dne 12. septembra, pri Pegrinovi kajži strašna nesreča. Prišla je Bohtjanova sestra obiskat popoldne svojo prijateljico, gospodarjevo hčer v Pegrinovo kajžo. Obe ste sedeli ob hišnem pragu in se pogovarjali; kar počasi strel in 19letna Bohtjanova sestra se zgrudi na tla mrtva. Strel je prišel čisto od blizu, ali iz hiše ali iz bližnjega skednja ali lesa. Kakor je obdukcija dognala, je šel strel skozi desna in leva pljuča naravnost skozi srce. Če se je izvršil zločin, sodnija dosedaj še ni dognala. Kapelski orožnik je aretiral nekega tam stanujočega človeka. Deklica je bila na Malo Gospojnico še v Kapli na božji poti pri Mariji v Trnji, kjer se je tako lepo opravljala božja služba. Bila je menda tiho in ponižno dekle. Bog ji bodi milostljiv in tolaži ubogo mater in očeta; ko je pripeljalo par volov njeno krsto na pokopališče na Obirsko, se je rosilo vsako oko. Čujte in molite, ker ne veste ne ure ne dneva!

Marija na Zili. (Sv. Višarje.) V četrtek, 16. septembra. Stojim pri oknu in strmim gor proti Sv. Višarjam. Zdi se mi, kakor da bi spet stal kje spodaj v „Dolini pompejski“ ob Napolju in bi zrl gor na Vezuv. Le da je bilo tedaj srce polno začudenja nad vso krasoto okrog in okrog,

a zdaj je žalostno, ko zre kadeče se razvaline na naši sv. gori. Tudi vse ljudstvo žaluje za najsvetjšim našim hramom božjim in Marijinim.

Pesem z bojišča.

Nekaj novega se čuje: Vojsko Lah napoveduje. On si misli, da nas malo Slovenskih fantov je ostalo. Le potrpi, ti Taljan, Goljufal te bo tvoj plan.

Tu nabrali smo topove, Strojne puške in vozove. Tréna bilo je veliko In na tisoče jetnikov. Zraven b'li so generali. Tudi ti so se podali.

Oj, Viktor Emanueli, Lasje ti bodo osiveli, Če z nami češ se vojskovati, Moraš mal' bolj kšajt postati, Ker smo mi že skušeni Mal' bolj, kot ste polentariji.

Zdaj pomisli, Emanuele, Kak' se z nami vojska pelje, Da te tvoj račun ne moti. Kar boš ležal tam v koti, Če se upaš nas napasti In Primorje nam ukrasti.

Rus se tud' je opeharil, Da bo v Lvovu gospodaril, Zdaj je prišla naša sila, Rusa v beg je zapodila. Hrabro smo se tu držali, Zlasti mi, narodi mali.

Mi pa ti tako povemo, Da v deželo tvojo gremo, Benetke, Majland in Turin, Nismo zadovoljni ž njim. Rim boš moral zapustiti, Se v Sicil'jo preseliti.

S tabo star račun imamo; Dobro, zdaj ga poravnamo, Da poplašiš nam dolgove, Predno boš napravil nove. 'Zvedel boš, kaj zna Ilir, Potem pa boš ti dal nam mir.

To pesem so zložili slovenski fantje v strelskih zakopih na ruski fronti, ko so zvedeli, da je italijanski kralj napovedal nam vojsko. Eden izmed pesnikov, četovodja Peter Blažič iz Djekš, nam je pesem poslal.

Književnost in umetnost.

Nov Freytagov zemljevid: Romuntja, velikost 70 : 90 cm K 1'20, s poštino K 1'30, založnik G. Freytag & Berndt, Dunaj, VII. Zemljevid ne obsega samo Romunije, ampak tudi Srbijo do Belgrada, Bolgarijo do Sofije, Rusijo do Odese—Mohilev (torej celo Besarabijo), velik del Ogrske, Galicije in vso Bukovino. Izvedba je jasna in pregledna v 7 barvah, seznam krajevnih imen mnogoštevilen, zaznamovane so tudi ceste, železniške proge in trdnjave, gore itd.

Izobraževalna knjižnica. III. zvez. Cena 40 vin. s poštino vred. Izdaja, zalaga in tiska „Tiskovno društvo“ v Kranju, strani 64. Napol zastonj knjiga!

Listnica uredništva.

J. D. Hvala za poslano! Če pa ne bo zagledalo vse luči sveta, ne meči kamenja na v teh časih ubogega urednika. Pisma na Te, ki so bila že dvakrat cenzurirana, od vojaštva na bojišču in cenzure na pošti, je sedaj iznova cenzura na celovški pošti tako močno ranila. Sicer pa ni povsod enaka praksa. To spoznaš lahko že iz tega slučaja, ker si Ti smel brati, uredništvo pa ne. Menda že ni bilo vse za list, toda po naši sodbi o tem razsoja vojaški cenzor in državno pravdnštvo. Je treba pač potrpljenja, ki ga imam zdaj poln koš.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4'50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastonj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoiji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolich, Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Vinske sode, pripravne za mošt, od 80 do 300 litrov, ima na prodaj **Ivan Hoohmüller, Beljak,** Italijanska cesta 15.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših kurjih očes, bradavic, trde kože ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom **K 1—**, 3 lončki **K 2'50**, 6 lončkov **K 4'50.** **Kemeny, Kaschau** (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Vzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem

se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprejmejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo štirikazredno ljudsko šolo; potem večja, vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo popolnega pouka in navodila v vseh za gospodinje potrebnih stvarih. — Na svoji četrti ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj dečkov, ki želijo obiskovati „Narodno šolo“, v vzgojo in oskrbo. Šolsko leto se prične dne **4. novembra 1915.** Plačilo 30 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Posojilnica za Belo in okolico v Železni Kapli

priredi

občni zbor

v sredo, 29. septembra 1915 ob 11. uri predpoldnem v prostorih belske občine.

Dnevni red:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Volitev odbornikov.
3. Slučajnosti.

Odbor.

Tržne cene v Celovcu

16. septembra 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)			
	od	do	K	v		
	K	v	K	v		
Pšenica						
Rž						
Ječmen						
Oves						
Turščica						
Proso						
Pšeno						
Ajda						
Leča						
Fizola rdeča						
Repica (krompir)	12	—	14	—		
Deteljno seme	—	—	—	—		
Seno, sladko	7	80	9	30		
„ kisló	7	—	8	—		
Slama	6	50	7	50		
Zelnate glave po 100 kosov						
Repa, ena vreča						
Mleko, 1 liter	—	80	—	32		
Smetana, 1	—	90	1	10		
Maslo (goveje) „ 1 kg	3	80	4	40		
Surovo maslo (putar) 1 „	4	40	4	80		
Slanina (špeh), povoj. 1 „	4	50	6	60		
„ „ surova 1 „	4	80	5	40		
Svinjska mast	3	60	5	20		
Jajca, 1 par	—	26	—	—		
Piščeta, 1 „	4	—	8	—		
Race	—	—	—	—		
Kopuni, 1 par	—	—	—	—		
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	80	—	—		
30 „ „ mehka, 1 „	3	50	—	—		
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo	
	od do	žive vage	zaklana			
		od do	od do			
	v kronah					
Konji						
Biki						
Voll, pitani						
„ za vožnjo						
Junci	610	850	—	—	4 4	
Krave	580	1500	260	280	22 12	
Telice	—	—	240	—	1 1	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	
Praseta, plemena	26	160	220	—	160 130	
Ovce	—	—	—	—	—	

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva ulica št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.